

живѣятъ. Една клечка кибритъ, една свѣтла мисль, едно добро чувство и една добра по-стѣпка струватъ повече отъ най-голѣмото знание, което обременява човѣка. Само ония знания иматъ смисль, които повдигатъ човѣка и го правятъ лекъ. Съ тѣзи знания той може да обиколи цѣлата вселена.

Съвременнитѣ хора се натъкватъ на голѣми противоречия и се питатъ за причината на тия противоречия. Когато човѣкъ тури единъ предметъ близо до очитѣ си, той вижда само частъ отъ него, вследствие на което изпада въ неяснота. Неяснотата създава противоречията. — Какво трѣбва да направи човѣкъ, за да вижда нѣщата ясно? — Той трѣбва да ги отдалечи отъ себе си. Представете си, че изучавате земята. Ако я гледате отблизо, ще виждате само частъ отъ нея. За да я виждате цѣла, трѣбва да се качите нѣкъде въ пространството, оттамъ да гледате. Колкото повече се изкачвате, толкова по-добре ще виждате земята. Обаче, най-после ще дойдете на такова разстояние, отъ което нѣма да виждате ясно. Земята става все по-малка и мжчно можете да я изучавате. Оттукъ вадимъ заключението: за да виждате нѣщата ясно и да нѣмате противоречия, вие трѣбва да ги поставите на опредѣлено разстояние отъ себе си. Поставите ли ги по-далечъ, или по-близо отъ този предѣлъ, тѣ пакъ ставатъ неясни. Значи, противоречията се дължатъ на неяснота, на неразбиране на нѣщата.